

KATEDRA MEDIÁLNÍCH A KULTURÁLNÍCH STUDIÍ A ŽURNALISTIKY
Posudek na bakalářskou diplomovou práci

Diplomant/ka: Daniel KRÁTKÝ

Titul (česky + anglicky): Sportovní zpravodajství v „první vlně“ koronaviru

Oponent: Mgr. Zdeněk SLOBODA
(nevyplňuje vedoucí práce)

Hodnotící kritéria	% podíl na celkové známce	hodnocení
Znalost literatury k tématu:	10%	2
Vymezení tématu a formulace cílů práce:	15%	3
Použití relevantních zdrojů a dostatečný počet odkazů; správně vedený vědecký aparát:	5%	2
Logická výstavba práce a strukturace textu:	10%	3
Volba a použití adekvátní metodologie:	15%	2
Dostatečná analýza problému:	15%	3
Ucelené shrnutí výsledků práce a korektně formulovaný závěr:	20%	2
Jazyková úroveň textu (stylistická a gramatická):	10%	2

Celkové hodnocení před obhajobou:	2,4
--	------------

Do tabulky se wpisují **celá** čísla od 1 do 4, přičemž 1 = výborně, 2 = velmi dobře, 3 = dobře, 4 = nedostatečně. Výsledné hodnocení, které tabulka na základě vepsaných hodnocení sama sečte, převedte do navržené klasifikaci dle platné **klasifikační stupnice** (1 = A; 1,5 = B; 2 = C; 2,5 = D; 3 = E; 4 = F) a vepište do řádku níže.

Navrhovaná klasifikace před obhajobou:	D-E
---	------------

Témata a připomínky pro obhajobu, průběh obhajoby:

(je nutno vyplnit pro kvalitní přípravu na obhajobu; počet témat a připomínek rozšiřte podle vaší potřeby)

- 1. Jak moc (ne)ovlivnily poznatky z rozhovorů samotnou strukturu analytické části (4.x)? Dalo by se tuto část strukturovat jinak?**
- 2. Proč jste vyčlenil aspekt multimediálních obsahů mimo běžné mediální obsahy? Získává a dělá se rozhovor do podcastu jinak než do psaných novin (printu či onlinu)? Byly tyto zasaženy situací jinak?**
- 3. Z čeho jste „vydedukoval“ dílčí výzkumné otázky?**

Cítí-li vedoucí práce či oponent/ka potřebu vyjádřit se k práci či k průběhu obhajoby verbálně, nechť tak prosím učiní zde:

Teoretická část je strukturována poměrně přehledně. Je tvořena především vršením výpisků převážně z učebnicových textů za sebe. Což je v bakalářské práci přijatelné, ale ne ideální. Již v teoretické části se autor místy vyjadřuje ke svému specifickému případu (analýzy deníku Sport holdingu CNC), proto je otázka, jestli nedubluje úvodní část analýzy (kde tyto části mají 1/3 stránky) a nebylo by vhodnější se rozhodnout pro jedno

či pro druhé. Část multimedializace je poměrně zajímavý přídavek k běžné struktuře textu, ale bylo by asi funkčnější tento jev promítnout do jednotlivých částí novinářské práce (rutiny, zdroje, organizace práce atp.) Co mi v teoretické části chybí je část, která by tematizovala zpravodajství v krizových či nenadálých situacích (obzvl. dlouhodobého charakteru), abychom měli rámec pro interpretaci předpokládané proměny práce a rutin v deníku Sport během první vlny koronavirové pandemie. Z jiných výzkumů sportovního novinářství (a nejen jej) víme, že krize (např. finanční, živelné, migrační) jinak dopadají na novináře zaměstnané v organizaci a na ty, co jsou jen na smlouvu či pracují tzv. na sebe. Nejen proto by měl být součástí diskuse práce v mediálních organizacích i fakt, že jde také jen o firmy, kde existují nějaké běžné pracovní-právní vztahy, sociální dynamika a vytváření vztahů, principy konkurence a kooperace, nebo hodnotová orientace firmy/organizace (vize, cíle, hodnoty), které do pracovního klimatu a postupů prostupují.

Úvod a metodologie obsahuje prakticky identický text představující výzkumné otázky, což je (a) nadbytečné, (b) v úvodu není jasné, odkud obzvláště specifické otázky přicházejí, jelikož mají vycházet z teoretické diskuse. Výzkumná otázka se ptá na proměnu „pracovních podmínek“ (s. 7) v analýze i teorii se ale autor také významně zabývá „pracovními rutinami“ a „podobou obsahu“, což deklaruje jako svůj zájem v různých částech práce. Dovolím si tvrdit, že individuální pracovní rutiny, nebo podobu obsahu není možné jednoznačně podřadit jako „podmínky pro práci“, spíše jsou jejich důsledkem či průvodním jevem, i když je vliv vzájemný. Není zcela jasný důvod pro stanovení většiny dílčích otázek, které evidentně nevycházejí z diskuse v teoretické části. Třeba konkrétně odlišnost fotbalu a hokeje je zvláštní, jelikož asi nelze očekávat zásadní rozdíl, pokud tyto sporty nebyly zasaženy jiným způsobem, což se nestalo, jelikož obě domácí soutěže byly zastaveny prakticky ve stejnou dobu. Daleko zajímavější by se mi jevil třeba předpoklad odlišnosti práce těch, co se zabývají zahraničními ligami a sporty, a těch, co se zabývají lokálními. (Což se částečně v analýze ukázalo.) Opět by to ale vyžadovalo teoretické ukotvení. Co mi ale ve výzkumných otázkách chybí, je explicitní předpoklad porovnání před a během (případně po), jelikož i v hlavní výzkumné otázce autor formuluje zájem o proměnu „během“ specifické situace, nikoliv proměnu oproti stavu předchozímu, což je trochu zvláštní. Je ale asi pravdou, že v analytické části se autor explicitně porovnávání situace před a po příliš nevěnuje.

V analytické části jsou největší nedostatky, hlavně ve struktuře. V úvodu by bylo vhodné nepsat v budoucím čase, že rozhovory „budou“ vedeny, jelikož práce představuje situaci, když už jsou rozhovory odvedeny a dokonce i zanalyzovány. Rozporcování analýzy v úvodu (kap. 4.3) do tří až šestiřádkových podkapitol nepůsobí dobře a vede k umělému oddělování fotbalu, hokeje a všeobecného řízení redakce, které mají více společného než odlišného. Není zřejmé odlišní kapitol 4.2 a 4.4 (a zmiňovaného 2.1). V analýze autor sice odděleně v jednotlivých analytických kapitolách ale povětšinou popisně představuje, co informanti řekli, ale příliš jejich výpovědi neinterpretuje. Nerozebírá např. zásah marketingové agentury do výkladu koronavirových restrikcí a vliv na podmínky práce (s. 28). To, že nejspíš struktura analýzy (podkapitol) nevychází z rozhovorů, ale nějaké představy autora, jak by to měl strukturovat, vede k častým zařazením citací do jiných částí, nebo k oddělení oblastí, které by ani být odděleny nemusely. Např.: Citaci o finančních dopadech zařazuje do části výběr zpráv, ač čtenost a prodejnost (s. 30) jsou oblasti týkající se provozu organizace, příp. vlastnictví, nebo zdrojů. V kapitole 4.5 výběr zpráv je několik citací týkajících se využití osobních kontaktů novinářů na sportovce. Otázkou je, proč to autor nezařadil do části následující, která se týká zdrojů. Není zřetelný rozdíl mezi výběrem zpráv (4.5) a tvorbou obsahů (4.7) – mám za to, že výběr zpráv je součástí tvorby obsahů. Účel titulní strany (s. 34) by měl být reflektován v obsahu, nikoliv (jen) v organizaci práce. I v této části není jasné vyčlenění „multimediálního obsahu“ mimo „běžný“ obsah (s. 34ff). Konání online porad (s. 32) by mělo náležet do kapitoly organizace práce, nikoliv do tvorby obsahů (i když se na poradách vymýšlela nová témata). Je samozřejmě možné informaci zařadit s jiným fokusem do obou částí. Je pak ale nasnadě otázka, jestli by část o organizaci práce (4.7) neměla předcházet tvorbě obsahu (4.6 + výběru zpráv 4.4) a být spíše propojena s částí 4.3. Logicky by měla analýza postupovat od všeobecného ke specifickému (nebo

obráceně), což se neděje. Nebo striktně podle témat, která přinášejí jako zásadní a dělící samotní informanti výzkumu.

Jazykově je text vedle vršení citací a parafrází, ne vždy dobře propojených, místy trochu neohrabaný, obzvláště při parafrázích výpovědí informantů, např.: „Podroužek však popisuje, že zdroje jsou základním zdrojem profese novináře obecně, sportovního rovněž. Nejtěžší je (...) práce začínajícího novináře, kteří nemají (...)“ (s. 31)

Doporučení k obhajobě:

Podpis oponenta (jen v tištěné verzi):